

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 ft — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak terfogataért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilvántartás” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

Figyelmeztetés a kézdivásár-
helyi csizmadia-iparosokhoz.

Kézdi-Vásárhely, 1887. febr. 25.

A népfelkelés felszerelésére vonatkozó ajánlatok folyó évi március 20-ig a nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszter urhoz be lévén terjesztendők, az ezen ajánlatok megtételéhez szükséges utasításokat az alábbiakban kívánjuk iparosaink tudomására hozni:

1. Ajánlatok csizmákra vagy bakancsokra, a melyek május és június havában Budapestre szállítandók, minden egyes iparos által is tehetők, a legkisebb szám 100 darab lévén.

2. A szállítandó árukat a központban egy felülvizsgáló bizottság fogja felülvizsgálni.

3. Minden egyes iparos az ajánlathoz köteles az árát is kitenni, hogy mennyiben képes áruját adni.

4. A szállítandó áruk a helybeli m. kir. honvéd-zászlóalj parancsnokságánál megtekinthetők.

Iparosaink! Itt van az alkalom arra, hogy a Romániával kiütközött vámháború által az iparos-osztályon ejtett sebeket begyógyítsák. Forduljanak tömegesen a nagyméltóságú honvédelmi miniszteriumhoz ajánlataikkal és mutassák meg, hogy Kézdi-Vásárhely csizmadia-ipara mennyire van fejlődve és képes a ver-

senyt az ország bármely városának iparosaival kiállani.

Lépjének a cselekvés terére, emeljék fel szavukat, mert hallgatásukat az intőző körök nem magyarázhatják másképp, mint hogy sorsukkal meg vannak elégedve. Meg kellene ragadniok minden eszközt, melylyel a kibontakozás mostani nehéz helyzetükből remélhető. Hisz elvégre is néma gyermeknek szavát anyja sem érti meg. Ne bízzák sorsukat a véletlenre, ne ringassák magukat hiu reményekben, mert ha csak ezekre építik jövőjüket, csalódás lesz a jutalmuk. Szorult helyzetüket már sokszor felhasználták élelmes politikusok kortesfogásokra. Hogy jövőre ily rut eszközül ne szolgálhassanak: lépjének önmaguk a cselekvés terére, ne bízzanak egyes szájhősök üres szavaiban, nagyhangú ígéreteiben. És ha megtették mindent, a mit csak tehettek, s bajaikon segítve akkor sem lőn: akkor érthető lesz az önmegadás, a néma lemondás egy szebb jövő reményéről.

Jól tudjuk, mit vesztek önök a romániai összeköttetés megszűnésével; jól tudjuk, hogy a határszéli iparosok között épen önök azok, kik legnagyobb mértékben szenvedtek a vámháború által; tudjuk azt is, hogy a csizmadiaiparág az ország minden részében annyira el van terjedve, hogy áruikat e

haza piacain értékesíteni alig lehet kilátásuk. Épen azért ragadják meg az alkalmat.

Élő példa rá a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület”, — mely annyi kitünő szolgálatot tett a vámháború által sújtott több ipárnak — hogy komoly törekvéssel, ügybuzgósággal mily szép eredményeket lehet elérni. A múlt nyáron ígéret lett téve, hogy néhány ezer pár bakancs a katonaság számára a kézdivásárhelyi iparosoktól fog megrendelteni. Az ígéret szép szó, s ha megadják, úgy jó. Ezen ígéret is — mint rendesen — maradt szép szó; de hát nem is járt utána senki s aztán a felsőbb körök sem zaklatták az érdekelteket. A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” ellenben addig fáradozott, kérelmezett, míg végre az ottani csizmadiaik tetemes megrendelést kaptak.

Ne sajnálják tehát a fáradságot saját érdekükben, s bízzanak első sorban önmagukban s csak azután másban.

D.

Mi ujság?

A képviselőházból. A közoktatásügyi költségvetés tárgyalása hat napi vita után hetfőn véget ért. A népnevelés tételéhez Göndöcs Benedek szólt először. Szerinte az elemi iskolákban fősúlyt az olvasókönyvekre kellene fektetni. Lukács Gyula a magyar

olyanokat enged meg magának, mikre normális viszonyok között nem is gondolt volna soha. Ennek illusztrálása végett elmondok most egy iszonyú népjogellenes tettet.

1848. november vége felé pár ezren a kökösi hídnál fektüntek táborban. Balszárnynukat Bikfalva és Márkos között Sárosi Ferencz csapatparancsnok fedezte. Egy zuzmorás, ködös vasárnap reggel Prázmár felől őrzetről bevonulván, arra határozta magamat, hogy Sárosit meglátogatom. Ugy is tettem. Már délután két óraker gyalog, térdig erő sárban célomnál voltam.

Sárosit néhány tiszttel szalmán heverve a táborban találtam. Mindannyian szívesen fogadtak s beszélgetésbe elegyedünk. Midőn Sárosi épen arról panaszkodott, hogy mily nehéz a nemzetőrök közt a fegyelmet fenntartani különösen vasárnap, mikor a nők telehordják pálinkával a táborn: érkezik sebesen egy székely huszár s jelenti, hogy hadi foglyokat hoznak, mire Sárosi csak annyit mondott: „Vegyétek kemény fedezet alá s ne engedjék bántani.” Majd felém fordulva csendesesen mondá:

— Lajos, rosszkor hozzák.

Rövid egy negyed óra múlva a huszárok három fogollyal megérkeztek, mire nagy zaj támadt a táborban.

Sárosi a foglyokat illedelmesen kérdezni kezdte, mialatt a nemzetőrök gyűrűalakban ügy körülfigyelték, hogy még mozdulni sem tudunk. Ily szorongatott helyzetben

állam és a magyar társadalom egy nagy mulasztására, nagy bünére, a muraközi s a szlavoniai magyarok helyzetére irányozta rá a figyelmet. Szalay Imre a népiskolákban a gyümölcsészet és a szőlőszet tanítását obajtja. Barla József a néptanítók nyugdíjazásával foglalkozott. Trefortnak mind e felszólalásokra adott válasza után véget ért a kultusbudget tárgyalása. — Az igazságügyi költségvetésre térve át a ház, Busbach Péter előadó, megnyitó beszéde után Fabinyi Teofil, az új igazságügy-miniszter, adta elő igazságügyi programját. A miniszter után Fluger Károly a kormánypárttól szolt még a tárgyhöz.

Folyó hó 22-én folytatott az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalása. Nem volt a házban pártkülönbség igazságügyi miserabilis állapotaink elismerésében. A szónokok csak beszédeiknek utolsó mondatával, a költségvetés el- vagy el nem fogadásával árulták el azt, hogy kormánypártiak-e, vagy ellenzékiek. A beszédek tartalma mind szidása igazságügyi állapotainak. Az új miniszter komoly és szép ígéreteire, a melyeknek jóhiszeműségében, őszinteségében nem kételkedik senki, az ellenzék-ről azzal válaszolnak, hogy hiszen Pauler is tett ily szép ígéreteket. Az első felszólaló Margittay Gyula volt, a ki a szenvedő váltóképeség megszorítását sürgette. A kormánypárti Ullmann Sándor beszéde beillett volna ellenzéki beszédnek is. Vester Imre nagy figyelem közt erős érveléssel beszédben szállt síkra a szóbeliség s közvelenség áldásos eszméi mellett. Gyakori helyeslésekkel kísért beszédében a választási visszaélések tanulságos fejtegetéséből is hozott fel egyet-mást. Hodossy Imre erőteljes

A „Székelyföld” tárczája.

Egy véres jelenet az 1848—49-ki szabadságharcból.

A világ telve van háborus hírekkel; minden ember bizonyosnak kezdi hinni a háború kitörését, pedig annak nincs még semmi törvényes előjele.

Valamint a természetben megvan a vihar-nak pozitív előtüneménye, épen úgy megvan a politikában a háborúnak.

A természet örök és változhatatlan törvényeinél fogva a vihart, égháborút rendszeren hosszan tartó hőség és szélségszokta megelőzni, a háborút az internacionális törvényeknél fogva hadüzenet, ezt pedig a diplomáciai összeköttetés elmetésze.

Ezekről az idő szerint az európai nagyhatalmak még távol vannak s még a Néva partján lakó fehér ember sem tudhatja, hol, mikor, ki kire fogja begyújtani az első ágyut; szintén így van ezzel a vasember is.

Ezelőtt az emberekre a háborus hírek szomorú, félelmes benyomást tettek. Nem úgy van ez ma; ma mindenki amolyan kö-zömbösen veszi, kezd ama szörnyű meg-barátkozni; sőt vannak sokan, kik várva várják a háborút, persze olyanok, kik szeretnének a zavarosban halászni (communisták), s olyanok, kik csak nyerni tudnak a háború által (szociálisták). Ellenben azok, kiknek életükön kívül még egyéb veszteni valójuk is van, kik már éltek háborus napo-

kat s látták a szép Háromszék áldott rótságán a doni és ukrániai kozák csordákat, a cserkesz muzulmán lovasságot száguldozni, azoknak nem kell háború. Igaz-e, Tóth Sámuel ur? Ugy van-e, Gergely Ferencz ur?

Annak, hogy Európa arzenállá alakult át s imitt-amott szörvénysan katonai mozgalmak mutatkoznak s a lapok a felkelőkkel (baschi-bozuk) bajlódnak, még nem következtetése az, hogy a tavaszon az ágyu eldör-düljön.

Egy katonai államnak olyannak kell lenni, mint egy előrelátó jó gazdának. Valamint ez gondoskodik arról, hogy egy terméketlen esztendő hámbárát fülesen ne találja, épen úgy annak is gondoskodnia kell arról, hogy minden eshetőségre készen legyen. Ezért mondá a korszikai ügyvéd fia (Bonaparte) 1812-ben Európának: „Azért készülök, mert békességben akarok élni.”

Sokan vannak, kik azt mondják: a háború oly szükséges rossz, mint a vihar a természetben; sokan vannak olyanok is, kik azt mondják: a háború Isten ostroma. Lehet ennek is, annak is igaza, de én részemről az utóbbiakkal tartok s hangsúlyozom, hogy a háború Isten ostroma, megrendíti a társadalmi és kulturális jóllétet alapjában, bezárja az iskolák és templomok ajtaját hosszú időre, s megnyitja a bűnösök számára a tömlöc-ajtaját; egy szóval oly állapotot, oly anarchiát terem, mitől jó embernek irtóznia kell.

Az ember megszűnik embernek lenni s

egy ittas nemzetőr elkiáltá magát: „Vá-gad!” mire a lándzsák megvillantak s pillan-at alatt két fogoly darabokra volt vagdal-va; a harmadikat mentendő, lábunk között a körből kilöttem s ez azonnal futni kezdett egy árok felé. Mintegy száz ember utána lött, de nem találta senki. Erre egy hetyke huszár utána vágatott s mindnyájunk lát-tára összeapritotta.

Mi a mézáráláshoz oly közel állottunk, hogy egyenruhánkat és arczunkat a vér egészen elborította. Sárosi, ki szigorú kato-na, de humanus ember volt, mélyen megillet-dve ennyit mondott nekem:

— No öcsém, ezt nevezik Militair-Mordnak.

En már este 8 óraker megrendült lélekkel ismét a kökösi hídnál voltam.

Ez az eset kisebb kiadása annak, melyet székely huszáraink 1799. április 24-én Ras-stadt és Strassburg közt elkövettek. Ez pe-dig nem vala sem több, sem kevesebb, mint csak annyi, hogy Bonaparte követit — név szerint Boniért, Derbyrt s még egyet — ut-közben összevagdalták.

Mindezeket csak azért mondtam el, hogy a kinek háború kell, legyen elkészülve az ilyen dolgokra is.

Mi rendszeren a mások szemében keressük a szálkát s a magunkéban nem akarjuk fel-ismerni a gerendát.

Bitai Baikó Lajos.

igaz szavakban adott kifejezést annak, hogy a jelen kormányrendszer hatalmi eszközei közé mint igyekszik bevonni az igazságszolgáltatást is. Praktikus észrevételei közül a kollegiális bíráskodási rendszerről mondott szavai érdemelnek első sorban figyelmet. Fabiny igazságügyminiszter utasította aztán vissza azokat a támadásokat, a melyek voltaképpen nem neki szóltak. Fel-szóltak még: Boda Vilmos, Busbach Péter és Lázár Ádám.

23-án a kormánypárt jogászai emeltek szót az ellenzéki támadások visszaverésére. Gál József volt kuriai bíró főleg a felső bíróságok ügykezelésére mondottakkal foglalkozott Veszterrel s Hodossyval polemizáló beszédében. Dicsérte az igazságügyi kormányzatot a bírói kar függetlensége s tekintélyének emelése érdekében tett intézkedéseiért. Unger Alajos nagy figyelemmel hallgatott alapos beszédben szolt a kérdéshez. Utána a kormánypárt nagyteljesítései jogásza, Teleszky István, állt fel, hogy védelmezze az igazságügyi kormányt Veszter, Hodossy s Unger támadásai ellenében. Fenyvessy Ferenc az igazságszolgáltatás két főoszlopának; a bírói s az ügyvédi karnak érdekeiről szólott lendületes beszédében. Teleszkyvel, Busbachcal s az igazságügyminiszterrel egyenesen, élénken, tetszés között polemizált. Még Szalay Károly szólott s aztán Fabiny igazságügyminiszter felelt az ellenzéki szónokoknak.

A háborúról. Az európai helyzetet mi sem jellemzi hívebben, mint Jules Simon francia szenátor egy hírlapi cikke, melyben a német választásokat tárgyalva, többek között következőleg ír: „A német nép nem akarja a háborút; nem akarja a vidéki nép, nem akarják a munkások, sem az alsó, sem a felsőbb osztályok, sem a katolikusok, sem a haladó pártiak; Németországban senki sem akarja a háborút. Franciaország maga a béke. Az egész világ a béke fenntartásán dolgozik. Ily körülmények között felmerül az a kérdés: ki kényszeríthet négy millió katonát az élethalál-harcra? Hogy lehet az, hogy oly sok embert s mindannyi a békét akarja, egy ember vezessen a romlásba és a halálba? — Ez a kérdés csakugyan gyakran felmerül s a kormányok szakadatlan hadi készülődésekkel felelnek rá. — A mi békénket nagyban fenyegeti azon hír, hogy Oroszország Bulgáriát a közelebbi időkben okkupálni fogja. — Nem lehet tudni, hogy mi van a kulisszák mögött, de Kálnoky gr. és Tisza Kálmán annak idejében tett nyilatkozatai után, hogy „ez a pont az, hol békeszeretetűk véget érne“, alig tehető fel, hogy Bulgária elfoglalását monarchiánk békés szemmel elnézhesse.

A német választások lezajlottak s minden úgy történt, a mint előre látni lehetett. Bismarck herceg győzött az egész vonalon. Ezt jelenti és erősíti meg minden újabb távirat. A szabadelvű-párt veresége teljes, a néppárt teljesen meg van semmisítve s a nagy és nehéz küzdelemből, melyben a szavazók százezrei vettek részt, a vaskancellár győzedelmesen került ki. Most már biztosra vehető, hogy az új birodalmi gyűlés meg fogja szavazni a katonai létszámnak 7 évre leendő felszerelését, melyről Moltke azt mondá, hogy a béke egyik legfőbb biztosítéka. Bismarck herceg meg van elégedve a választások eredményével és lapja, a „Nord-deutsche Allg. Ztg.“, a jövőre nézve kedvező jelnek tartja, hogy a birodalomhoz hű pártok növekedtek. Örömmel konstatálja a kancellár lapja, hogy megerősödtek azok a pártok, melyek az államot fentartják. — Berlinből február 23-án kelt távirati hírek szerint az eddig ismert eredmény szerint a megválasztott képviselők közül 185 hívé és 111 ellensége a szepthenatusnak; 56 kerülhetben pótválasztás lesz. — Elzász-Lotharingia a választásokkal bebizonyított, hogy szíve Franciaország felé húz. A német kormány fenyegetései, hízélgései dacára kizárólag tiltakozó párti jelöltek választottak meg. A franezia lapok meleg hangon emlékeznek meg az elszakadt testvér-tartomány

hű ragaszkodásáról. — Az új birodalmi gyűlést a császári rendelet március 3-ára hívta össze.

A bolgár kérdés. A konstantinápolyi tárgyalások, melyek egyrészt a porta és a bolgárszobranje küldöttei, másrészt a porta és Zankov között folynak, még mindig nem vezettek eredményre. Nem a porta jó akaratán múlt, mert valójában mindent elkövetett, hogy a bolgár-pártok vagyis inkább a bolgár kormány és Oroszország között fennálló ellentéteket kiegyenlítse. Pedig a bolgár kormány ma már beleegyezik mindenbe. Nem ellenzi azt, hogy orosz hadügyminiszter álljon a bolgár hadsereg élére, csakis azt kívánja, hogy mint a kormány többi tagjai, a hadügyminiszter is a szobranjenek legyen felelős. Nem ellenzi az orosz tisztek visszatérését sem és megígérte, hogy minden zászlóaljban 2-3 orosz tisztet fog alkalmazni, a kik azután a zászlóaljakat betanítják. A jelenlegi regensek Stambulov kivételével lemondanak és átengedik helyüket Zankovnak és egy harmadik, határozott pártállás nélküli kormányképes férfinak. Végül a kormány hajlandó garanciát vállalni az iránt, hogy a szobranje Valdemár dán herceget fogja fejedelemmé megválasztani. Oroszország hír szerint végrehajtja a régóta tervezett s nagy titokban előkészített okkupációt. Hogy a pétervári kormánynak ez a célja, már nem is titkolja. Napok óta körülök világga az orosz táviróhivatalból, hogy Bulgária okkupációja küszöbön áll, sőt egy krakói távirat már azt is jelentette, hogy az orosz sereg március 13-án indul Bulgáriába. Mind e hírek között azonban a legnagyobb feltűnést keltett egy Pétervárról kelt távirat, mely szerint Ausztria-Magyarország és Oroszország között a viszony annyira javult, hogy monarchiánk az orosz okkupációt nem fogja casus bellinek tekinteni, mire aztán egyik félhivatalos lap erős hangon kelt ki s erősen tiltakozik azon feltevés ellen, hogy az orosz okkupációt Ausztria-Magyarország békésen nézhetné. A porta Zankovval megszakított tárgyalásokat a bolgár küldöttekkel és a nagy követekkel folytatni fogja. Megnyugtatólag szolgál azon hír is, hogy orosz kormánykörökben azon nézet kezd lábra kapi, hogy a bolgár kérdés eldöntése mindaddig, míg a francia-német kérdés eldől, függőben tartható.

A népfelkelési tiszti tanfolyamok szervezése lázas tevékenységgel folyik a honvédelmi minisztériumban. Jelenleg a tananyag megállapítása s a tanrend vannak munkában. A tanfolyamoknak, tekintettel rövid három heti tartamukra, fő tárgyait a fegyelmi szabályok, a fegyvernemekkel való kezelés s az utaszat és harezászat alapvonalai fogják képezni. Ily népfelkelési tiszti tanfolyamot valamennyi honvéd feldandár parancsnokságnál rendeznek. A tanfolyamra behívandó tiszti aspiránsok kijelölésénél első sorban a korosztályra, másodsorban amúveltségi fokra és társadalmi állásra tekintettel. Első sorban számíthatnak behívásra azok, a kik mint volt katonák a honvédségtől csak nem rég nyertek végleges elbocsátást vagyis a 32-36 évesek, kik tehát első sorban alkalmazhatónak az üresedésbe jövő tiszti állások betöltésére. Ezután jönnek a 37-42 évesek, végül azok, a kik testi fogyatkozásuknál fogva rendes hadi szolgálatra alkalmatlanoknak találtattak, vagy családi körülményeknél fogva fölmentettek. A jelentkezettek számából itélve azonban ez utóbbiakra egyelőre aligha kerül a sor, mert a megkívánt tiszti létszám a két megjelölt korosztályu jelentkezettek által minden valószínűség szerint bőven fedezve lesz s különben is ez utóbbiak kiképzése a meghatározott három hétnél hosszabb időt igényelne.

Az ipartörvény módosítása. A képviselőház szerdai ülésén Széchenyi Pál gróf földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter a következő törvényjavaslatot nyújtotta be az 1884. évi XVI. törvények között foglalt ipartörvény 50. §-a utolsó bekezdésének módosítása tárgyában:

1. §. Az 1884. évi XVII. törvény 50. §-ának utolsó kikezdése következőleg módosítottatik:

Határozatokon háziiparcikkiken kívül más iparkészítményeket rendszerint csak a helyben lakó iparos van jogosítva eladni. Mennyiben engedhető meg az, hogy iparkészítményeket hetivásárokon a nem helyben lakó iparos is jogosítva legyen eladni, azt az illető vásártartó községek képviselőtestületének meghallgatása után, a törvényhatóságok szabályrendeletileg állapítják meg. 2. §. A felvidéki vándorló kereskedők, kik régi szokás alapján a hetivásárokat látogatták, a házalási ügy törvényhozási rendezéseig, eddigi joguk gyakorlásában meghagyatnak. 3. §. Jelen törvényjavaslat végrehajtásával a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, illetőleg Horvát-Szlavon-Dalmátországra nézve a horvát-szlavon-dalmátországi bán bízatik meg.

Különfelek.

— **A himlőjárvány Kézdí-Vásárhelytől** nagy mértékben lépett fel; azonban a kedélyek megnyugtatóra annyit írhatunk, hogy e járvány az idén igen enyhe. Néhány napi betegség után rendszeren javulás áll be. A kellő óvintézkedések s gyógykezelés mellett minden esetben biztos gyógyulás várható. Igazolják ezt a hivatalos kimutatások is, melyek szerint az előfordult 193 eset közül csupán csak egy végződött halállal.

— **A kézdívásárhelyi olvasó-egyesület** elhatározta, hogy újjászervezése alkalmából egy megnyitási ünnepélyt fog rendezni az egyesület új helyiségében. Lesz felolvasás, ének, zene és közvacsora. Hogy az estély nagyobb sikert érjen el, a rendező bizottság elhatározta, hogy hölgyeket is kér fel a működésre és az estélyen való részvételre. Minden kasszinói tagnak joga van női vendégeket hozni magával s ezen kívül külön meghívók is fognak kibocsátatni.

— **Két műkedvelői előadás** lesz Kézdí-Vásárhelytől fele-részben a veres kereszt egyesület kézdívásárhelyi fiókja és fele-részben a „Vigadó“-alap javára. Az előadások ideje még nincs meghatározva, de mindkettő március hó két egymástutáni vasárnapján fog megtartatni.

— **Tűz volt** Alsó-Csernátomban kedden este 8 órakor. Elégett a Gál Lajos csüre, 5 db marhája, takarmánya és gazdasági eszközei, továbbá a Végh Ignác csüre és istállója. A két gazda kára megközelíti az 1000 forintot.

— **A kerületi postaigazgatóságot** — mint a „Kolozsvár“ írja — a kormány Nagy-Szebenből Kolozsvárra helyezi át.

— **A brassómegei csángómagyar ág. evang. egyházak** véglegesen szervezkedvén, főesperessé tiz szavazattal egy ellenében Moór Gyula brassói magyar papot választottak meg.

— **Nagy földrendés** volt a héten Bajardóban, mint római táviratok jelentik. Egy templom rombadult s mintegy 300 embert temetett el.

— **Kézdí-Szentlélekről** a következő levél közlésére kértünk fel: Tekintetes szerkesztő ur! folyó hó 17-én temetűk el Benze György lemhényi róm. kath. tanító és segéd-kántort, ki körülbelül 30 évig működött az egyházi és tanítói pályán; működött pedig mindkét nemű hivatalban oly odaadással, hogy dacára az ő személyes egyszerűségének, előjárói tetszését és megelégedését teljes mértékben kiérdemelte. Innen lehet megérteni, hogy a kerületi papság nagy része élén az apát-esperes urral, valamint az esetről értesült tanító-kartársak közül is sokan, dacára az idő zordonságának, siettek jelzett napon Lemhénybe, hogy jelen lehessenek a hűséges egyházi szolga és a szeretett kartárs temetésén. A mily jó benyomást tett az ezen irányban mutatkozó részvétel, ép oly leverően hatott a község részéről az alkalmossal tanúsított hűség és részvételre. Ha egyéb nem is ösztönözte a lemhényieket e temetésen való megjelenésre, legalább a hála érzetének a rayatál köré kell vala gyűjtenie mindazokat, kik az elhunytól tanulták az ismeretek első elemeit. A boldogult majdnem 20 évig volt Lemhény községének csekély 150 frtnyi fizetésért tanítója és segéd-kántora s ez utóbbi hivatalából kifolyólag ő éjjel-nappal, jó és rossz időben mindig szívesen ment úgy a betegeknek a vallás vigasztalására, mint az elhaltaknak a végső tisztesség megadására, sime neki most attól kellett megfosztva lennie, mit ő min-

denkivel szemben a legszívesebben teljesített. No hiszen „a nemzet napszámosai“, a tanítók, fájdalom! nem egyszer részeseinek ily halálnak épen azok részéről, kikre magukat feláldozzák. Te pedig, boldog halott! nyugodjál békében s vidd el méltó jutalmadat attól, kinek szerény körödben hűséges szolgája és munkása voltál, hisz jól tudtad te még életedben, hogy e földön legtrikább szokott lenni a valódi hála és elismerés; csak odafenn az égből mérnek igazságos mértékekkel!

Egy jelen volt.

— **A Petőfi-émlék-egylet közgyűlése.** A fehéregyházi Petőfi-émlék-egylet 1887. év márcz. hava 9-én délután 4 órakor Segesváron a vármegyeház tanácsstermében közgyűlést tart. Ezen közgyűlésre van szerencsém az egyesület tagjait tisztelettel meghívni, mint-hogy az egyesületnek tagjai mindazok, kik az egyesület javára legalább egy forintnyi adomány tettek s így a tagok száma több mint 300 s költség kimélt tekintetéből külön meghívók kibocsátatni nem fognak. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztárnok-választás. 4. A végrehajtó-bizottság megválasztása. 5. Indítványok. Tisztelettel Fehéregyháza, 1887. febr. 22-én, Gr. Heller Ferenc, egyleti elnök.

— **Sándor fejedelem beteg.** Battenberg Sándor hirtelen megbetegedett s ennek következtében kénytelen volt Olaszországból visszatérni Darmstadtba. A fejedelem olaszországi útjában rosszul érezte magát már Milanóban, Nizzában erős lázba esett s azért rögtön elhagyta a déli vidéket. Párisba már olyan betegen érkezett, hogy rögtön ágyba kellett feküdnie. Apja a hesszeni nagy herceg udvari orvosát küldte Párisba, a ki a fejedelmet egy hálókocsiban Darmstadtba hozta. Az orvosok hagyományos betegség kitörésétől félnek, a mi igen természetes következése lenne annak a sok mély lelki rázkódásnak s annak a sok testi nélkülözésnek, a melyen a fejedelem a nyáron keresztül ment.

— **Hogyan szavazott Bismarck?** Berlini lapok írják e hó 21-dikéről: „A választási küzdelmek egyik legérdekesebb epizódja volt ma a kancellár megjelenése a Leipzigerstrassen levő választási helyiségben. Kévs-sel négy óra után fordult be a kancellár fogata a Leipzigerstrassera. Mikor Bismarck a helyiségbe lépett, először a Zedlitz-Neukirch-párt szavazategy-osztója nyújtott neki át egy czédulát; mindjárt utána a német-szabadelvűek czédula-osztója is hozzálépett, hogy átnyújtson egy szavazó-czédulát, mely a német-szabadelvű jelölt nevére szolt. A kancellár elmosolyodott és egy fejlőltással visszaadta a második czédulát. Mikor Bismarck belépett, az egész hivatalos személyzet, még a pártok bizalmi férfai is föl-emelkedtek, elhagyták helyüket és abba hagyták a munkát. Bismarck átnyújtotta a szavazó-czédulát az elnöknek, s aztán megállott néhány pillanatra. — „Erős napjuk van ma, reggel tíz órától esti hatig nyoloz óra hosszat itt ülni egy folytában...“ ezzel kezdte a beszélgetést; azután tudakozódott, hogy sokan vesznek-e részt a szavazásban, kérdézősködött egyes apró részletek fölöl, aztán elhagyta a helyiséget. Künn az utcán erősen megéjeneztek.

— **Gazdag elefántfogás.** Londonból írják e hó 19-ről: Dhurbrian Sanderonnak az elefántvadászok főfelügyelőjének sikerült egyszerre 120 elefántot elfogni. Ezek legalább 10,000 líra értéket képviselnek, sőt többet is, a mennyiben a szükséglet csökkenését az elefánt rohamos kivétele kiegyenlíti. — Elzoltott harmincz évvel Ceylonban amakáro miatt, melyeket a rizsföldeken okoztak, erőszakosan pusztították az elefántokat, s így tíz év tartama alatt 6000 darabot leltek. — A fogdosás célja természetesen az állatok szelidítése és betanítása, de sajnos, a szelidítetteknek több mint fele részre elvesz, s a többiek sem szaporodnak a fogságban.

— **Olaszország hősei.** Nápolyban az Afrikából hazaérkezett olasz sebesülteket nagy-szerű fogadtatásban részesítették. Az arzenáltól a kórházig húzódo utcák tömve voltak néppel; katonai testületek, az egyetem és más tanintézetek küldöttségei sort állottak. A házak a sebesültek tiszteletére babér-

ral és cserkoszorúkkal voltak feldíszítve. A katonákkal a hajó délben érkezett meg, a sebesülteket kocsi emelték s úgy vitték őket lassu lépésben a kórházba. Előbb a város polgármestere mondott üdvözlő beszédet. A házak ablakaiból rózsalevél hullott az elhaladó kocsi és a néptömeg — szinte el se hinné az ember az olasz néptől — tekintettel a sebesültekre, néma hallgatással üdvözölte a hosszú kocsiort.

— XIII. Leo megválasztása. Rafael de Césare spanyol szenátor, ki mint egy kardinális udvari papja, benne volt az 1878-diki konklávban, érdekes naplóföljegyzéseket közöl a most kilencz éve volt pápaválasztásról. Átvesszük belőle a következő részletet, a melyben szó van a magyar pápaválasztásról is. „Február 20-án délelőtti 10 órakor a konkláve tagjai misét hallgattak, s aztán a sixtini kápolnába vonultak ismét szavazni. Franchi azt ajánlotta a spanyol kardinálisoknak, hogy szavazzanak Peccore; és cselekedte ezt meglehetősen ostentativo. Látszott rajta, hogy szeretne már kiszabadulni a konklávéból. Pecci bíboros, a camerlengo, utolsóán lépett a kápolnába. Minden szem feléje fordult, Pecci közönyösnek akart látszani, de mégis nagyon sápadt és megindult volt. A nélkül, hogy máshoz szólana, Bartolini felé közelített és így szólt: „Eminenziád és sok mások azt akarják, hogy én legyek a pápa; tesszük-e önöknek ez a név: XIII. Leo. XII. Leo emlékére választottam e nevet, mert e szent atyának köszönök mindent.“ Bartolini ezt felelte: „Vegye föl a XIII. Leo nevet, én helyeslem.“ Mikor Pecci távozott, néhány híboros kíváncsián kérdezte Bartolinit, mit mondott neki a camerlengo. Franzelin a felől fagatta, hogy mily nevet választ az új pápa, de Bartolini hallgatott. „Nos, én azt hiszem, hogy X. Piusnak fogják hívni“, mondá Franzelin. Simor János magyar kardinális szintén kezdte, hogy X. Pius, XV. Benedek vagy XV. Kelemen lesz-e az új pápa neve. Franzelin félbeszakította és tréfásan mondá: „XXV. János.“ — „Forsitan.“ (Alkalmassint) felelt kissé gunyosan Bartolini, de később közölte a titkot Simor János kardinálissal. Mielőtt a szavazás kezdődött volna, hosszas vita folyt a felől: hol kiáltás ki az új pápát. A többség eleinte azt akarta, hogy a proklamáció ne nyilvánosan történjék, de végre megegyeztek abban, hogy a külső loggiákon. Hatvanegy bíboros vett részt a választásban, de egyikök, a gutaütött öreg Amat, nem jött ki ozellájából: úgy küldötte ki a szavazólapot egy fekete ébenfaszekrényében. A szavazásnál bizalmi férfiak Régnier, Cardoso és Mihalovics József zágrábi érsek voltak. Tizenegy órakor kezdődött a szavazás. A hatvanegy szóból negyvennégy esett Pecci kardinálisra. A bíboros főpapok körülvették az új pápát és „vivat, vivat!“ kiáltásokban törtek ki.

— Párisi bolondságok. Több fiatal, szép és ünnepelt párisi arisztokrata hölgy egy új és bizarr módját találta fel a társas összejövetelnek, melyet elneveztek a „sírók diner“-jének. Ezen az ebéden mindig tizenkét gyászruhába öltözött, lefátyolozott hölgy vesz részt. Az ebédlőterem feketével van díszítve s a fekete szövetekre ezüst koszorúk vannak agatva, a falakhoz pedig sarkok támaszkodnak. A székeknek felállított koporsó formája van és immortel koszorúkkal vannak körülakva. Az evőeszközök fogója embercsont utánzatból van készítve, a pezsgő bort pedig koponyákba öntik. A szolgálattevő személyek megannyi sirások s egy elrejtett orgona gyászzenét játszik. Ez az új bolondság annyira elterjedt, hogy a papok a párisi templomokban már a szöszékről prédikálnak ellene. Duván abbé, az előkelő világ legkedveltebb gyóntatója, a legutolsó vasárnapi prédikációján azt mondotta, hogy ő báránykált, ha ezt tovább üzik, nem fogja többé büneik alól feloldozni.

— Barabás Miklósnak, a veterán festőnek van szentelve teljesen az „Ország-Világ“ e heti számának artisztikus része. Körülbelül 15 toll- és esetrajza s vizfestménye van bemutatva a veterán festőnek, kezdve a 16 éves korában rajzolt nagyszabású és rendkívül érdekes quodlibeten egész a legújabb időben s közvetlen az „Ország-Világ“ számára rajzolt tollrajzokig. Ez alkalomból Kaas Ivor

br. nagyérdéki cikket ír a régi magyar festőkről, különösen pedig Barabásról. Maszák Hugó pedig (a művész veje) jól megverselt elbeszélésben mondja el a művész életét és pályáját. Az egész számnak valóságos ünnepi színezete van s a magyar közönség becses ereklyét nyer a legrégibb élő magyar festő itt között műveiben. Az „Ország-Világ“ mai számának értékét emeli az a kedves műmelléklet is, melyet február hó 10-án jutalomképpen küld előfizetőinek. Egy kedves fiatal lány alakja ez, Margitay Tihamér festménye után. Az említettet kívül van még a mai számban regény Tolnai Lajostól, költemény Prém Józseftől, heti tárcza Májustól stb.

Egyleti ügyek.

A gyergyóditrói műkedvelő színtársulat folyó hó 13-án tartotta évi közgyűlését, melyet Siklósy Péter színtársulati elnök a jelenlevők általános tetszésnyilvánításával fogadott beszéddel nyitott meg. Az elnöki megnyitó beszéd után Vendl Aladár olvasta fel titkári jelentését, melyből — minthogy tér hiánya miatt egész terjedelmében nem közölhetjük — kiemeljük, hogy a társulat újabban, 1885. nov. 11-én, történt megalakulása óta összesen 10 színművet adott elő a közönségnek általában kellő részvétele, érdeklődése, teljes erkölcsi és a viszonyokhoz képest kielégítő anyagi siker mellett, s dacára a ruhatár gyarapítására fordított tetemes összegeknek, a színtársulat pénztárában jelenleg 35 frt 54 kr készpénz van. A társulat nem régiben beállott az E. M. K. E. alapító tagjai sorába s így zászlóvivője lön egy hazafias irányban megindult országos mozgalomnak is. A titkári jelentés felolvasása után Keresztes István társulati pénztáros beszámolója következett a legutóbbi színr hozott darab jövedelméről. A számadás helyesnek találtatván, pénztárosnak a felmentvény megadatott. A társulat tisztikara állásáról leköszönvén, Siklósy Péter korelnök és Kis Endre korjegyző vezetése alatt a tisztújítás ejtetett meg közfelkiáltás útján. A műkedvelő színtársulat elnöke Siklósy Péter föld-birtokos, igazg-rendezője Uranesits Gyula polg.-isk. tanár, gazdája Gaal Miklós népk. tanító, titkára Józsa Sándor népkiskolai vezér-tanító, pénztárosa Keresztes István kereskedő, könyvtárosa Sorbán András polg. isk. hittanár lett. Végül a választmány tagjai kiáltattak ki. A tisztviselők külön-külön megköszönvén a bizalmat, melylyel a gyűlés irántuk viseltetett, midőn őket a színtársulat ügyeinek vezetésére érdemeseknek találta, a gyűlés elnöki befeljezettnek nyilvánítottatott. Volt titkár.

Számadás.

A k.-vásárhelyi olvasó-egyesület alattírtak elnökelete alatt kiküldött bizottsága által f. hó 5-én az olvasó-egyesület javára rendezett bál eredményéről következő számadást terjesztünk a nyilvánosság elé:

1. Jegyek elárúsításából bevételett 204 frt 50 kr.
2. Felülfizetésekbevételett 202 frt 10 kr.
3. Czukrász és vendéglőstől bevételett 3 frt — kr.

Összesen 409 frt 60 kr.

Összes igazolt kiadás 132 frt 80 kr.

Tiszta jövedelem 276 frt 80 kr.

Felülfizettek: Br. Szentkereszty Stephanie lady patronesse 100 frtot, mint alapítványt, gr. Mikes Benedekné és id. Donáth József ny. kir. törvényszéki elnök 10—10 frtot, br. Szentkereszty Ferenc és Benedek István örnagy 5—5 frtot, Kökösy Károly ügyvéd 3 frtot, Kovács István jbiró 2 frt 50 krt, br. Szentkereszty Irén, Molnár Józsiáné, Szőcs János polgármester, Fejér Károly aljbiró, Jándor Kálmán tv. sz. biró, Sylveszter Dénes aljbiró, Barthos Károly ügyvéd, k.-vásárhelyi takarékpénztár, ifj. Jakab István 2—2 frtot, András Mózes főb. és Pop György sósmezői jegyző egyenkint 1 frt 50 krt, özv. Balogh Izráne, Csoma Károlyné, Csoma Olga, Benkő Sándorné, Nagy Dénes, id. Jakab István, Hankó László, Szabó Dénes, Kovács Dániel pénzt., Wertán testvérek, Szőcs Dániel százados, Köllönte László, Pongrácz János, Dézsi Bálint, Mihály József román kath. lelkész, Mózes Alfréd, Drágos Elek kir. ügyész, Török Bálint, Benkő Gyula, Jancsó Dénes, ifj. Kovács István, Benkő Lajos, dr. Sinkovics Aurél, Nagy

Lajos, Csizsár Imre, Kovács Károly, Jancsó Géza gyógyszer., 1—1 frtot, Sarkány Gyuláné, Mikonyi Józsefné 60—60 krt., Kovács István ref. lelkész, Solim Miklós tvsz. biró, Barabás Károly, Benkő Pál tvsz. jegyző, Hankó Iván, Pünkösti Géza, Magyarosi Pál, Száva Péter, Baló László, Nagy Ezékiásné, Tóth László, Zalavári Béla, Zakariás Miklós, Gotsman János, ifj. Szőcs János, id. Jancsó Mózes, Dobál Lajos, Dávid Gyula, Száva Dávidné, Wertán István, id. Szőcs János, Kovács Bálint 50—50 krt, Dobay Lajos, Fabritius Károly, Málnási Kristóf, Barla Ferencz, ifj. Kupán József, Szőcs Sámuel és Mihály József 40—40 krt.

Kedves kötelességet teljesítünk, ha a nyilvánosság előtt is első sorban a lady patronessenek br. Szentkereszty Stephanie ö méltóságának teljes elismerésünk és köszönetünknek öszinte kifejezést adunk azon megtisztelő elhatározásáért, melylyel a bál vendégségének habozás nélküli elfogadásával egylettünket megtisztelni, a bált méltó díszre emelni, fényes sikerét fáradszatlan tevékenységgel előkészíteni s biztosítani s mind ezen felül 100 frt alapítvánnyal új életre ébredő egyesületünknek, mely nemes társalgás és az irodalom termékeinek olvasása által a közismeretséget, közművelődést és korszerű haladást tűzte céljául, első alapító tagjává lenni s felvirágzását előmozdítani kegyeskedett.

Fogadják az összes felülfizetők egylettünk nevében hálás köszönetünk öszinte nyilvánítását.

K.-Vásárhelyt, 1887. február 19-én.

Szőcs József,
b. elnök.

Fejér Károly,
b. elnök.

Nyilvános számadás. Az országos „Eötvös-alap“ részére alulírt íven kegyeskedtek adományozni: Benedek István örnagy 2 frt, k. Csizsár József, Köllönte László, Szabó Mózes szgy., Nagy Lajos szgy., Nagy Ferencz szgy., id. Tóth István szgy., ifj. Tóth István, Benkő Sándor szgy. 1—1 frtot, Kovács Károly kereskedő, id. Szőcs János, if. Dávid István, Kovács Ferencz gyógyszer. 50—50 krt, Szőcs Sámuel 20 krt. A nemes céliránti érdekltség ezen tettekben való nyilvánulásaért fogadják a kegyes adományozók öszinte tisztelettel párosult köszönetét K.-Vásárhelyen, 1887. február 21-én M. Székely János közs. isk. igazgatónak.

Csarnok.

Egy harctéri tudósító élményei.

Archibald Forbes, a „Daily News“ hírnves harctéri tudósítója, élményeiből a következő érdekes epizódokat beszéli el:

Saarbrückenről történt a francia-német hadjárat alatt. Én és hírlapíró kollégáim a poroszok által megszállott városon kívül egy vendégfogadóban laktunk.

Rendkívül izgatott napok voltak ezek. A magaslatok mögött kétségkívül egy francia hadtest, talán egy egész sereg táborozott. Ekkor beállt fzigadónkba egy fiatal leány. Eljött a jegyese után, ki a Saarbrückenben állomásozó zászlóaljban mint szerezsán szolgált. Azt a tanácsot adtuk neki, hogy esküdjék meg jegyesevel, mielőtt csatára kerül a dolog. A tanács tetszett neki s az ezredes is beleegyezett jással a kikötéssel, hogy a szerezsán a legelső trombitaszóra a helyére visszatérni tartozik.

Papöt kerítettünk, a ki elvégezze a szertartást. Az esküvő közepette, a pap épen áldást volt mondandó, hirtelen megharsant a trombita. A francziák Saarbrücken felé közeledtek. A szerezsán felkapta övét s eltűnt. A fogadó vendégei a pinczékben húzták meg magukat, mivel a golyók a háztetőkre csaptak le. Egy golyó a lakodalomra készített ételbe pottyant s szétfrocscentette a levét. Pár nappal ezután a szerelmesek újra találkoztak. A poroszok Saarbrückenből kivonultak s a francia golyók által megzavart lakodalom szerencsésen megtörtént.

Nemsokára újra megszólaltak az ágyuk. Egy nappal a spicherni ütközet után végimentem a porosz holttestekkel elborított harczmezőn, s ráakadtam a szerezsánra is. Egy golyó a szívét furta keresztül s ő ott feküdt élettelenül, kezében neje arczképével, melyet pirosra festett a szívéből kibugygyanó vér.

Az orosz-török hadjárat alkalmával személyes ismeretséget kötöttem II. Sándor cszárral, a kinek akkor egy bolgár faluban volt a főhadiszállása, a Sipka-szoros északi lábánál. Biz ez nyomorúságos szállás volt. Ignatyev, kivel jó lábon állottam, megértette velem, hogy a Balkánon döntő ütközet fognak vivni e szorosért.

Rögtön oda siettem. A hegy lejtőjéről néztem a törökök és oroszok élethalál-harczát, míg a csata az oroszok javára eldőlt. Ekkor lóra [kaptam s a főhadiszállásra vattattam, hogy innét megtáviratozzam lapomnak az eredményt. Ignatyev meglátott.

— Mit keres itt, Forbes? — mondá — azt hittem, hogy ön fent van a hegyen.

Elmondtam neki, hogy szemtanúja voltam az ütközetnek s hogy az oroszok győztek. Ignatyev elbámult.

— Azt önnek személyesen kell jelentenie a csárnak, — mondá — mivel hozzánk még nem érkezett futár.

Én vonakodtam. Ruhám a hadjárat alatt nagyon megrongyosodott s azonkívül bevértezte egy sebesült orosz tisztt, kit a Sipka-szorosban a harczvonalból kivittem. Kifogásaim nem használtak semmit. Ignatyev felkötötte a csárt s pár perc múlva szemtől szembe állottam vele.

— Hogyan állnak a dolgok ott fent? — kérdezte tölem fuldokolva a csár, a ki kronikus aszthmában szenvedett.

Én erre azt feleltem, hogy ezt papiroson könnyebben megmagyarázhatnám pár vonással.

Ignatyev papirost hozott s én megadtam a csárnak a kívánt felvilágosítást. Ugy látszott, hogy meg volt vele elégedve.

— Ön bizonyára tisztt az angol [hadseregben? — kérde a csár.

— Nem, felség.

— Értem, értem. Ön nemde a műszaki csapatnál vagy a tüzéreknel szolgált?

Midőn erre kijelentettem, hogy én csak közlegény voltam a dragonyosoknál, a csár elcsodálkozva nézett rám, majd a rajzomra. Vajjon milyen fogalma lehet az angol közlegény katonai kiképzetéséről?

A közönség köréből.)*

Szentkatolna, 1887. febr. 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

Folyó hó 19-én ment végbe Szentkatolnán az előjáróság-választás. A választó közönség nagy érdeklődést mutatott, mert a bírói, pénztárosi és közgyámi állás kivételével mindenikre volt ellenjelölt.

A másodbírói állásra a polgárok is léptettek fel két jelöltet az ezen minőségben már egy évtized óta szolgáló Gy. S.-sel szemben. F. I. jelölt ur csak a nevét tudja — úgy, a hogy — leírni, és mégsem restelte föllépni s a választók egy részét szalonnával, pálinkával, disznó-öléssel magához hódítani. Így történt aztán, hogy sikerült 20 szótöbbséggel győznie.

A rendőri állásra is két jelölt volt: Gy. A. és Sz. I. Ez utóbbit F. I. másodbírótól a rendőrséget 10 frttal megvásárolta s annak szárnnyai alá huzódott. Így, ketten egyesülve, éjjel-nappal futottak, fáradtak, kortesfogásokkal másokat kisebbitettek, s egy-két öveget kivéve, a fölhatalmazványokat mindenkitől elcsalva, pártfeleikhez csuszattatták, mi még a választási elnök ur előtt is feltűnést keltett.

Az ismert F. I. a rendőrséget Gy. A.-nak 5 frtért is oda adta volna, mert nyílt helyen többek jelenlétében kínálta, de az neki egy krajezárt sem ígért, s nem is győzött; azt mondta: „Ilyen jellemű emberrel még szóba sem állok“, mit be is váltott.

Ezekből láthatja a t. olvasó közönség, hogy maholnap oda jutunk, hogy egy választó közönséggel szemben egy-egy ilyen korifeustól kell megvenni még a falusi hivatalt is.

Egy választó.

*) Ezen rovatban megjelent közleményekért csakis a sajtófelelősség gal zembem vállal felelősséget a szerk.

Piaci árak.

Kézdi-Vásárhelyt, február 24-én.

Buza (tisza)	hektóliterenkint 6 frt 50 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Rozs (tisza)	" 4 frt 51 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Arpa (tisza)	" 3 frt — kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Zab	" 2 frt — kr.
Törökbuza	" 4 frt 20 kr.
Kása (köles)	" 8 frt — kr.
" (árpa)	" 24 frt — kr.
Borsó	" 6 frt — kr.
Lencse	" 10 frt — kr.
Fuszulyka	" 5 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	" 1 frt 20 kr.
Marhahus	kilogr.-kint — frt 28 kr.
Disznóhus	" — frt 36 kr.
Juh-hus	" — frt — kr.
Szalonna	" — frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	" — frt 18 kr.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén,

február 25-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	96.80
Magy. papírbárdék 5%	87.10
Magyar vasúti köles	147.—
M. keleti vasúti államkötv. I. kibocs.	96.25
M. keleti vasúti államkötv. II. kibocs.	124.—
M. keleti vasúti államkötv. III.	114.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	103.75
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földterherment. kötvény	103.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	103.75
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	—
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	99.—
Magyar nyereség-sorsjegy köles	99.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	118.—
Osztrák járadék papírban	120.50
Osztrák járadék ezüstben	78.25
Osztrák járadék aranyban	79.75
1860. államsorsjegyek	109.25
Osztrák-magyar bankrészvény	132.50
Magyar hitelbank-részvény	845.—
Osztrák hitelintézet-részvény	282.25
Ezüst	276.—
Cs. és kir. arany	—
20 frankos arany	6.00
Német birodalmi márka	10.09
London (2 Havi váltókért)	62.65
20 márka arany	—

Felelős szerkesztő:

Ist. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Árverési hirdetés.

Alólírt községek előjárásai által közhirrre tetetik, miszerint Csik-Szent-Márton és Csik-Csekefalva községek tulajdonát képező bor, sör, szesz és pálinka árusítási jogát és 10. házszám alatti emeletes kocsmaházat hozzá tartozó köistálló s melléképületeivel együtt a képviselőtestületeknek folyó évi febr. hó 17-én hozott határozata értelmében három egymásután következő évre, azaz 1887. április hó 25-étől kezdve 1890. április hó 24-ig nyílt árverésen hasznosbérbe adja s annak fogantatására folyó év március hó 10-ik napjának d. e. 9 óráját a két község házában tűzte ki.

A kikiáltási ár a bor, szesz és pálinkának minden birtokos által saját szükségére való szabad behozatala mellett 3500 forintban állapított meg, melynek 10%-át az árverezni szándékozók bántépénzül az árverező bizottság kezébe előre letenni tartoznak.

A többi feltételek a körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csik-Szt.-Mártonon, 1887. febr. 18.

Bocskor Imre,
bíró.

Bodó Dénes,
bíró.

Sándor Izsák,
körjegyző.

Hirdetmény.

A hadmentességi adó-kötelesek felhivatnak, hogy az 1880. évi XXVII. t.-cz. 13. §. 3-ik pontjában körülírt és ugyanazon t.-cz. 20. §-ában megállapított 5 — 50 frt bírság terhe alatt vallomási-íveiket 3 nap alatt a városi adóhivatalhoz beadják.

K.-Vásárhelyt, 1887. febr. 22-én.

Szőcs József,
polgármester.

Sz. 39. — 1887.

v. h.

Árverési hirdetés.

Alólírt kir. bírósági végrehajtó a kézdivásárhelyi tekintetes kir. járásbírósnak 1887-ik évi 279. szám alatt kelt vég-

zése folytán ezennel közhirrre teszi, miszerint végrehajtató k.-vásárhelyi szeszgyáros Nagy Ferencnek 500 frt o. ért. követelése s járulékaik iránt végrehajtást szenvedő k.-vásárhelyi Málnási Kristóftól kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt s több más hitelezők javára felülfoglalt 601 frt 67 kr-ra becsült ingóságok, u. m. vegyes-kereskedési összes bolti árucikknek nyilvános bírói árverezésen közspénzért elfognak adatni, minek Kézdi-Vásárhelyt alperes kereskedésében leendő eszközésére határidőül 1887-ik évi március hó 3-ik napjának délelőtti 10 órája tűzetik ki, mely árverésre vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklét ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 180 §. szerint, szükség esetében becsáron alólis eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólírt kir. bír. végrehajtónál K.-Vásárhelyt és az árverés napján a helyszínen alperes kereskedésében az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt K.-Vásárhelyt, 1887. febr. 19-én.

Nagy Dániel,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 5461. tlkvi.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhirrre teszi, hogy k.-szentléleki Bodor Balázsne Bánfi Zsuzsa végrehajtónak k.-szentléleki Bodor István végrehajtást szenvedő elleni 222 frt 50 kr tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtás ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Szent-Lélek községében fekvő, a kézdi-szentléleki I. rész. 36. sz. tjkvben foglalt A + a. 70., 71., hr. sz. 2 frt. 2263. hr. sz. 84 frt, 2412., 2413. hr. sz. 30 frt, 2448-tól 2453. hr. sz. 148 frt, 2785. hr. sz. 130 frt, 2866. hr. sz. 73 frt, 3083. 82 frt, 3215., 3216. hr. sz. 134 frt, 3223. hr. sz. 42 frt, 3934-tól 3969. hr. sz. 213 frt, 4504., 4505. hr. sz. 78 frt, 4645. hr. sz. 22 frt, 4759. 4760 hr. sz. 51 frt 4817. hr. sz. 42 frt, 5013., 5014. hr. sz. 39 frt, 5077. hr. sz. 1 frt, 5211. hr. sz. 7 frt,

5279., 5280., 5281/1 hr. sz. 49 frt, 5294 hr. sz. 16 frt, 5712., 5713., 5714. hr. sz. 69 frt, 6097. hr. sz. 87 frt, 6134. hr. sz. 8 frt, 6789. hr. sz. 17 frt, 7060., 7061., 7062., 7063. hr. sz. 115 frt, 7240., 7241., 7242 hr. sz. 29 frt, 8682 hr. sz. 59 frt, 8689. hr. sz. 126 frt, 8764. hr. sz. 75 frt, 8826. hr. sz. 75 frt, 8834. hr. sz. 75 frt, 8945. hr. sz. 59 frt és 1047., 1048., 1049/1 hr. sz. 171 frt. becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi március hó 12-ik napján délelőtti 9 órákor Kézdi-Szent-Lélek községében a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenként készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1887. évi decz. hó 1-ső napján tartott üléséből.

Kelemen István,
h. elnök.

Barcsa Miklós,
jegyző.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az irjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipcsebe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszér is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelmeztető könyvecske segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költésébe nem kerül.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsv.	Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsv.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47		(ind.)	11.31	12.49
Botfalva	"	4.44	8.08	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09
Földvár	"	5.02	8.24	Nagy-Enyed	(ind.)	1.51	2.19
Mogyorós	"	5.24	8.39	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39
Apáca	"	5.43	8.51		(érk. ind.)	3.04	3.14
Köpecz	"	6.05	9.07	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.22
Agostonfalva	"	6.15	9.14		(érk. ind.)	3.51	3.53
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30	Kolozsvár (vendéglő)	(ind.)	4.01	3.56
Homoród	"	7.06	9.51		(érk. ind.)	5.56	5.30
Kacza	"	7.28	10.04	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	6.31	6.31
Bene	"	7.53	10.24		(érk. ind.)	10.00	11.00
Erked	"	8.18	10.39		(ind.)	10.55	11.15
Héjasfalva	"	8.52	10.03	Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19				9.18
Medgyes	(ind.)	9.31	11.26				2.15
		10.57	12.29				

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a végyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt